

Наука історії в гімназії нового типу та історія України.

ритовського (див. К. Левницький: Історія визвольних змагань галицьких українців з часу світової війни 1914—1918, І, Львів 1928, ст. 24-5) та кореспонденції намісництва, дирекції поліції і військової команди у Львові, оповіщена в „Талергофск-ому Альманах-у“ (І, 26—30). Тут маємо також донос поляка Альфонза Вожиковського на святоюрських священників, як на москвофілів. Очевидно, краєві чинники покористувались нагодою, щоб позбутися несприятливих до поляків елементів серед галицько-українського народу й подавали австрійським військовим властям списки українських національних діячів як москвофілів. Наслідком того почалася страшна нагілка на все галицько-українське громадянство без огляду на партійну приналежність; арештували тоді й немало чільних українських політиків, як от посла д-ра Теофіла Окулевського, тодішнього радикального діяча д-ра Осипа Назарука й багато-багато інших. Тому не можуть москвофіли узурпувати виключно для себе आरोлю мучеництва, бо жертвами австрійських воєнних судів, звірства мадярів та арештувань і знущань були тоді всі галичани. Неслушно також москвофіли закидують свідомим українцям, що вони впали жертвою їх доносів. Документальний матеріал, оповіщений у „Талергофск-ому Альманах-у“, свідчить тільки про доноси поляків на всіх українців і москвофілів без розбору, а деякі безпідставні наклепи на українців у цьому виданні опрокинули потім самі бувші талергофці-москвофіли (прим. звіт про арештування в Каміні Струмилівій, див. „Діло“, 1928, ч. 149).

Колиж і були випадки, що деякі невідомі українці в австрійській військовій службі при жандармських станицях (постерунках) в часі арештування своїх людей не поводилися коректно, то цього не можна класти на рахунок українського національного табору. Треба признати, що з початком світової війни багато українців було заражених австрійським сервілізмом, що було наслідком довголітнього чужинського арха. Такі українці більше почувалися австрійськими патріотами ніж українськими і в своєму засліпленні не здавали собі справи з того, що в українському національному інтересі треба зберігати своїх людей, хочаб і москвофілів, з яких всетаки через освідчення українська нація може мати користь. Були теж випадки, що такі неосвідомлені люди робили доноси на своїх сусідів, та жертвами тих доносів падали не москвофіли, а тільки національно свідомі українці, які терпіли і в Талергофці і пізніше по відході української армії за Збруч в польських таборах інтернованих. Ця справа „своїх“ доносів є більше болюча для українців, ніж для москвофілів. Та ці болючі інциденти були наслідком довголітнього браку власного державного життя.

Микола Андрусак.

Організація безбожників у Чехословаччині.

МОРАВСЬКА ОСТРАВА, 1. 8. ПАТ. Поліція перебрала ревізію в домівах пролетарського товариства безбожників, що було експропраторою комуністичної партії. Сконфісковано багато ма-

теріалу, що свідчив про протидержавну діяльність організації. Наслідком того арештовано його на терені цілої держави

— 0 —

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 3. СЕРПНЯ 1933.

ТЕВ ЯСНІЧУК.

НЮ ЙОРК.

Мішанина предметів, вражіння і почувань. — Переміни й можливості. — Туга за традицією. — Радіве місто. — Пята алея.

Хочете уявити собі найбільший осередок світа, найважливіший порт земної кулі, найгустіше людське муравлище зложене з найрізноманітніших людських рас, найлихі й наймогутніші будівлі, найбагатші скарби, найбільшу нужду; хочете мати поняття про обсяг можливостей, які в силі створити людина для своїх вигод, триємності, розваги, на не тепер не вистане ані Париж, ані Лондон, ані ніяка інша столиця в старій Європі. Кожну з них переростає розміром молоді місто в Америці, що навіть не є столицею державної влади.

Це Нью Йорк. Це той молох, що сотні мільйонів людей перепускає річно без зайвого гамору крізь свої прями вулиці, що десятки тисяч сірих робітників займає в кожному зі своїх залізобетонних велитів; що своєю беззастановкою, аніж мінливою рухливістю морочить голову, томить, а все таки цікавить, приманює і притягає. Полорожній, не знати якої барви аліи: білої, жовтої, чорної, чи мішиної; європейської, азіатської, африканської, чи навіть сам американої, але знає при візді до ніякого міста у світі навіть приблизно такого вражіння, як на вид Нью Йорку.

Миле вражіння? — Важко збагнути яке воно. Тут поруч себе статуя Свободи, а голови якої

крізь її очі простирається простір, як воля. Але зирас побіч неї ликовісна, червона палатка з банями, як церква. Це в'язниця. Побіч плаваючих морських велитів з тисячами людей з іншої півкулі, пересуваються справно малі, нужденні, рибачкі барки, численні панські яхти й білі прогулькові кораблі. Величні будівлі прегогатих святинь, веселости й мамони — театрів і банків — і „дави тавн“ (долішне місто) з брудом, відпадками, сміттям і китайською дільницею. Прегарні лімузини, кермовані бездушними ліноухами з невідступною грубою цигарою у зубах і ручний візок убогого „рексара“ (шматяра), що вибирає відпадки зі смітничкового ящика, а італієць, продавець риби, витрахає „давником“ ніби альпійська корова та викрикує „фішмен“. На одному ауглі роздоріжжя Салвейшен Армі (Salvation Army — армія спасення) відіграла й відіспівала псалму; її провідник голосить Христове євангелію, — на другому більшовицький Souproboxreaser (промовець на скрині з мила — так називають вуличних агітаторів) проповідує науку Маркса, чи індіанці захвалює свої ліки; а все під ослоною звідисто-го американського прапору.

На вид цього всього опановує людину мішане почуття: захоплення й байдужності; подиву й легковжнення; сили й немочі; гордості й ніяковості; свободи й залежності; бадьорості й пригноблення; величі й дрібноти. Це неясне почуття не покидає глядача до тієї пори, доки він з тим усім не освоїться, не звикне, доки нарешті все це не перестане його зворушувати. Ба, мало цього; ненаситна людина починає нарешті ще й мудрувати: чому то нема вищих будівель; чому та вулиця, з якої людина немов з глибокої криниці бачить тільки шматочок не-

питання потрібне для Сенкевича „Огнем і Мечем“. 6) „Битва під Хотинном“. Це питання має показати політичну кооперацію Польщі й України. 7) „Битва під Берестечком“. Це питання має поставити перед очі погром збунтованих українців.

На цій „дюгрозмі“ кінчиться ціла історія України не тільки в цій (II.) класі, але взагалі, бо в III. і IV. класі не уміщено вже ні одного питання з історії України в загальній програмі.

Як видно з дальшого, то ця програма призначена передовсім для гімназій з польською мовою навчання, до яких ходить польська і жидівська молодь. Якжеж слабе і невірне поняття про історію України буде мати ця молодь! Але важніше те, що до гімназій з польською мовою навчання ходять також і українці, бо гімназії з українською мовою навчання є надір малі, щоб вони могли обслужити нашу молодь. І що ж вони навчатимуться зі своєї рідної історії? Вони будуть бачити тільки Польщу, яка в програмі виходить як осередок всесвітньої історії. Вони мають вдивлятися у польську історію і нею захоплюватися. Але чи можна думати, що українська молодь буде дійсно захоплюватися польською історією, якщо вона побачить, як її рідну історію знехтували?

Замість подати подрібну програму науки історії в гімназіях з українською мовою навчання, яка потрібна особливо для учителя-поляка, що в цих гімназіях учать історію, автори програми оставили ту саму програму й для тих шкіл та додали тільки доповнення у виді коротких заміток.

При програмі на II. класу поміщено таку замітку:

„W szkołach, do których uczęszcza młodzież mniejszości narodowych: słowiańskich i litewskiej, należy uwzględnić ważniejsze fakty z przeszłości politycznej, gospodarczej i kulturalnej tych mniejszości narodowych. Szczególnie podkreślić należy momenty, które wykazują ich zbiorowy i jednostkowy twórczy udział w państwowym życiu Polski, możność rozwiązania własnej kultury w ramach państwowości polskiej, oraz zasadę tolerancji narodowej i wyznaniowej, wytyczną polityki Polski“. (Program nauki w gimnazjach, st. 8).

І якеж значіння може мати така замітка! Вона така загальна, що доволість з боку учителя дуже влекшена. А якщо зважити, що в гімназіях з українською мовою навчання ачать вже тепер також учителі-поляки, які інколи не мають поняття про історію України, то можемо собі уявити, як історія України на їх лекціїх буде виглядати! З другою частиною замітки легко собі порадижити. Не знайшовши того в цій книжці добі, чого домагаються автори замітки, такий учитель полишить історію України зовсім на боці, а з козацької доби теж небагато зможе знайти по лінії заміток. Над усім буде

бесної синяви, не довшя; чому ті ріки, які немов сталевими раменами стискають каміни масив вузького Мангетену, не глибші.

Згодом спам'ятується. Людина, що тут живе, мусіла протиставити свої будинки на багато десятків поверхів високому небові, широким океаном і велетенському просторові землі та океанові, що глибоко вривається в суходіл. Незабаром скріплюється в новітню думку, що предіве розголошена слава про ньюйорську skyline (лінія овиду), лінія домів, збитих віддалю волою — аповіді заслужена, що прецінь за останні роки виробився окремий гарний стиль хмародерів, який уже не признає ніяких непотрібних європейських наслідувань, а знає тільки красу, вигоду й практичність. А ще, коли наслухати оповідань мешканців про всякі переміни в році, що: тут, де іде ця надземна залізниця чи де простягається площа стояли минулого року високі дома; де, цей хмародер, стояла дванадцять-верхова камениця, — тоді людину збирає шок ніби жах. А потвердження таких новин бачать на кожному кроці: в одному місці спеціалісти (між якими є багато українців) розбирають високий дім справно, зручно, без гамору й пилу, всипаючи окремим великим приладом ще до цеглу на вантажне авто; в іншому чорні драмці будівлями, як по вирваному зубові і цю діру затикають інші спеціалісти залізним кістком будучого велитія. Тоді здається глядачеві, що змести тут усе й зрівняти з землею, чи покрити все новими хмародерами не представляє ніяких труднощів; вистане здається — рішиться.

От напр. залізнична спілка „Нью Йорк Сентрал Рейлард“ скуповує 75 місських скверів (вадватів) понад рікою Годсон за суму понад

Через два-три солади горби (але не поранюйте, дади Бога, до Високого Замку у Львові, бо наші горби куди-куди біжать), шість-сім потоків тай як через довгу каваку (тут кажуть „дзак“) на річці Солині входить до Терні. Лишьте перекосу та спійте подивитись на ту невеличку будівлю, що вже здалека виблискуює сріблястою бляхою. На цегляній стіні аж дві голубі таблички сповіщають прохочим, що там примістяться кооператива і читальня „Просвіти“. Це доказ невсипущої праці о. Осипа Кешуна та свідомих уже гірників-землі у Терні. Це й найкращий доказ, що людина робота де-кілякох хронує у своїй неспинній уже зроста національ-но-свідомості. Сала неспинна, декорації гарні, на стінах образи святих і портрети наших національних святих, а в театральній залі аж три двері. За бага-то на таку невеличку залю? Але вам скажуть, що на-

Важкі економічні відносини не звільняють Вас від обов'язку забезпечити будучність Вашої Рідні. Тому негайно обезпечіть своє життя в ко-ристь Ваших близьких в одиночному

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“,
Львів, Ринок Ч. 38 (власна камениця).

в'їть у затвердженому плані воевідством було лише дває аверей і так д'м абудували. Одиаче архітекти зі стани-ці позичили не дозволяли так дого на амат. вистави, аж поки не вийшло у стіні ще й третіх дверей. Не знати, чи на майбутнє, маючи довід від воевідства та повіто-вої будівельної комісії, можна буде вже будувати д'м без рішучого тут дозволу позичильної станиці.

Тут уже горі. Більшість горбів називають „киче-рами“. Але замітний теж між ними високий нагий сті-жок „Патрія“. З цього мабуть вершка зорили давним-давно римські легіонери, чи не надходять з Риму вали засланці або відділи товаришів-жовірів. Хто знає — може це пам'ятка минулого? Бо в цих горах можна по-дибати римські гроші, що багато старші, як перший вік християнської ери. То чомуж би тут не ступала нога ле-гіонера римської залози? А не вірите, то загляньте до музею Т-ва „Лемківщина“ в Сяноці.

Через бурливу річку Солину, по слабій кладці, до-ходите ще до одної „кичери“, подібної до чашки лем-

ківського православного батюшки зі стріпхатим роз-чісом по середині. Була і неокайна борода зі зелених кущів опадає аж на беріг ружкої річки. На протилеж-нім боці оре м'яру гострий шпиль сусідньої „кичери“ Монастиря. Тут стоїть колись монастир, а місцеві лемки сповідають, що на цім монастирському шпилі ще й нині можна побачити останки мурів; тут відагребуть різні старовинні речі. Легенда каже, що тут колись відкопа-ли навіть старі залізні двері з майстерним замком, але тоді вода Солини залила лани діда і пія села. Тому то зі страху перед духами-сторожами укритих у мона-стирському льоху скривів, що їх зберегли там братчики перед мадарами чи татарами, анову закрили прокопану яму на монастирській „кичері“.

Ще два мальовничі горби, цілий ряд закрутів і ви-стрімголов заїжажає до Берески. Гарне село і свідо-ме. Це вислід довголітньої праці пп. Мричків, народних учителів на емеритурі та о. Лаврентія Левицького, ко-лись єврейського катехиза. Місцева читальня працює більше сезонно. Оживає в часі ферій, як відється сту-дентство Мрички-Левицькі, а описія поволі тягне від одних свят до других і анову оживає на феріях. Але в селі вироблюється теж уже такі одиниці, які само-стійно поведуть започатковане діло до нимірної мети.

З Берески за пів години добетесь пішком до Ви-жної Жеринці. де є гарна школа і охайний дімок коопе-ративу, абудований на місці давнього „кілка“, (мабуть громадської крамниці). Там примістилася тепер читаль-ня „Просвіти“. Заснована давніше, але щойно від цього року кипить у ній горничкова праця.

Вертаючись до Ліська, підійти у Гичі за мостом лі-воруч понад потік, перейдіть його беріг, то побачите ще сімце Джурджів. За чверть години і це скінчиться і ви входитье у старий бір та гарними серпентинами зій-дете до Вільхової. Там ще не було тай досі нема шко-ли, але є письменний народ. Заложили собі читальню „Просвіти“ тай почали освітню роботу. На початках вайзало до видаю аж дваох демагогія, загринали перші фонди аматорського туртка, закупили якісь макули-тури, але члени викинули її разом з кириличками а чи-тальні. Краще потерпіти фінансово — аби лише духо-во здоровими лишились! Тепер самі будуть працювати під опікою свого пароха о. Іллі Перевця з Тарнави Го-рішньої.

Здоровий національний організм сам себе оборо-нить перед ганілю юдиної преси, видаваної за галиць-кий фонд. Пропало, панове! Не отуманите вже села дема-гогією!

Віма.

цію маєткових справ і розрахунків між ново-утвореними волостями і громадами, а також означення зобов'язань і вірительностей, що при-падають волостям і громадам, переводить во-лости і громади через безпосереднє пороку-міння, а коли його нема, повітовий виділ. Якщо громади належать до різних повітів того са-мого воевідства, тоді ці справи поладжує властивий воевода, а як до різних воевідств — воевода, визначений міністром внутрішніх справ.

Дотеперішні устроєві органи (прибійна по-вітова рада і тимчасовий повітовий виділ) по-вітових самоуправних зв'язків у Галичині уря-дують далі аж до часу складення повітових рад і повітових виділів, вибраних згідно з но-вим самоуправним законом.

В Галичині, Познанщині і на Поморі воло-сти і громади, утворені на основі нового само-управного закону, лічуть свою діяльність щойно тоді, коли там складуться нові устроєві органи, згідні з новим самоуправним законом і виборчими приписами, виданими на основі його постанов. До того часу будуть там урядувати дотеперішні громадські ради і зверхності, ви-брані на основі дотеперішніх постанов, а нові вибори до громадських і волостних рад будуть там переведені до двох місяців, від часу, як там зачне обов'язувати новий самоуправний закон, це станеться після того, як означать простір во-лостей, їх осідок і назву, що — як вже вище сказано — має статися найпізніше до 13 січня 1935 р. або на основі розпорядку ради міністрів до 13 січня 1936. Отже у нас в Галичині до часу, доки не будуть складені нові громадські і во-лостні ради, будуть урядувати далі старі у дотеперішньому складі навіть, якби у міжчасі скінчилася їх шестилітня каденція.

Поза півницими винятками щодо сільських громад у Галичині, Познанщині і на Поморі, вибори до громад волостей і міст на цілому просторі Польщі (очевидно поза Шлеськом, де новий самоуправний закон не обов'язує) будуть розписані (отже в Галичині тільки в містах і мі-стечках з числом людності понад 3.000) най-пізніше до 13. липня 1934 р. без огляду на час тривання каденції. Вибори до устроєвих орга-нів повітових самоуправних зв'язків (повітових рад і повітових виділів) поза Галичиною, По-знанщиною і Поморем — отже на Волині, По-ліссі, Холмщині і Підляшшу, будуть розписані найпізніше до 13 листопада 1933 р.

Вимоги права вибиральності, передбачені в новому самоуправному законі, не торкаються чинних тепер членів управних органів (пр. що не мають 30 літ) аж до хвилини вигаснення або утрати їх мандатів. Пос. Д-р Ст. Баран.

Мова літаків.

СІМЛЯ, 1. 8. ПАТ. Бритійські літаки бом-бардували сьогодні рано місцевість Котки. Вечо-ром бомбардування повторилося. Влада нала-жала акцію наслідком відмови видати в її руки трьох агітаторів. Перед двома днями літаки ски-дали на територію Баяури ультимат, домагуючись віддачі провідників та грозячи в противному випадку бомбардуванням.

Б. гетьман Скоропадський мріє.

НОВИЙ ПОКЛИК.

АТЕ повідомляє з Берліна, що о. гетьман Скоропадський видав з нагоди свого 60-ліття черговий „маніфест“. В маніфесті закликає Ско-ропадський своїх „вірних підданих“ витревати, вияснюючи, що недалекий уже час відродження України та настановлення гетьманства. При цьому Скоропадський заявляє, що вернувшись до Києва, він проголосить монархію і назначить наслідником українського престолу свого сина Данила. В маніфесті згадується теж про об'єд-нання під одною владою обох України — Східної і Західної, тобто земель, що знаходяться під СРСР і Польщею.

Гандія з жінкою арештували.

ЛЬОНДОН, 31. 8. ПАТ. Магатма Ганді роз-починає завтра новий протестаційний похід зі своїми 32 прихильниками, щоби пропагувати індивідуальний цивільний непослух. Марш піде від Ахмедабату до Расу на просторі 40 миль. По дорозі буде закликати населення, щоби приста-вало до нього. В поході Гандія буде супроводжати жінка

АХМЕДАБАТ, 1. 8. ПАТ. Англійська влада арештувала Гандія та його жінку.

ЛЬОНДОН, 1. 8. ПАТ. Генерального секре-тара і 32 членів школи Гандія спроваджено з Гандієм та його жінкою до в'язниці Сабармате в Ахмедабаті

Спека й холод в Америці.

НЬЮ ЙОРК, 1. 8. ПАТ. У східних і середних стейтах панують небувалі спеки з частими буря-ми. Жертвою тих спека впало досі 40 осіб. В са-мому Нью Йорку вмерло 10 осіб. Термометер по-

казує 100 ст. Фаренгайта в тіні. Такої темпера-тури не готовано від 15 років. Зате в стейті Мо-тана панують такі холоди, що люди ходять в ян-мовних одягах.

Новий самоуправний закон.

XVI.

ПЕРЕХІДНІ ПОСТАНОВИ.

Будуть змінені відповідно границі про-стору дотеперішніх волостей, що не відповіда-ють вимогам природного обсягу заінтересуван-ня місцевими публичними справами між зага-лом мешканців получених місцевостей і спро-можности виконати вкладені на них завдання.

У Галичині, Познанщині і на Поморі доте-перішні сільські громади, що не мають госпо-дарської і фінансової спроможности виконати завдання, що тяжать на них на основі доте-перішніх законів і нового самоуправного закону, будуть залучені у збірну громаду — волость. Означення простору волостей в Галичині, По-знанщині і на Поморі переведе міністер внут-рішніх справ розпорядком на протязі 18 міся-ців — себто до дня 13 січня 1935 р., вислухавши думки заінтересованих громадських рад. Рада міністрів може розпорядком повийши річинець для поодиноких повітів продовжити на даль-ші 12 місяців — себто до дня 13 січня 1936 р.

Дотеперішні постанови про устрій сіль-ських громад у Галичині, Познанщині і на По-морі, обсяг їх діяльності, зміну границь і фі-нансів зі змінами, що випливають з нинішнього закону, пристосовується до волостей, що бу-дуть там утворені на основі нинішнього закону.

Касується постанови ст. 1. уст. 2. закону з 22. вересня 1922. (В.З.П.Р. ч. 86, поз. 770) про зміну границь, розширення та творення сіль-ських громад на території колишньої росій-ської і австрійської займанини.

Компетенцію дотеперішніх сходів (у Гали-чині їх не буде зовсім) зі змінами, що виплива-ють з нинішнього закону, переноситься на сходи, громадські ради або на солтиси, згідно з по-становами нинішнього закону.

Розпорядком, виданим при спілучасти вое-відського видаю з рішальним голосом, вислу-хавши думки громадських рад, територіально заінтересованих і повітових виділів, воевода пе-реведе ціла сільської громади, що обіймає дві або більше місцевостей. Повийши розпорядок буде оголошений у Воевідському Денику пе-ред 13 липня 1934 р., а в Галичині, Познанщині і на Поморі перед двома місяцями від оголо-шення розпорядку міністра внутрішніх справ про границі, осідок і назву волости. Повийці по-станови не торкаються воевідств: вилеського, львівського, поліського і волинського та повітів: гродненського і долковського і воло-

стей біловежської та мосівської більського по-віту в білостоцькому воевідстві.

В громадах, існуючих на просторі колиш-ньої російської займанини, функції рад, сходи і солтисів (підсолтисів) до часу складення органів на основі нового самоуправного зако-ну, будуть вести дотеперішні сходи. Функції солтисів на просторі сіл, що досі не мали устрою громади, будуть вести далі солтиси, покликані на дотеперішніх зсесадах, аж до часу утворення громад і покликання їх органів згідно з новим самоуправним законом.

У громадах у Галичині, Познанщині і на Поморі, що їх влучено до волості, управу май-ном громади до часу складення їх органів за новим законом виконує дотеперішній управ-ний орган даної громади (громадська зверх-ність), а коли його нема, покликаний надзірною владою тимчасовий орган. Майно і всі права та обов'язки дотеперішніх громад, що випливають із існування на їх просторі громадського до-бра, майна заінтересованих, фундацій на окремі публичні цілі або майна з окремим публичним призначенням, переходять після зліквідування тих громад і влучення їх до волостей на річ властивих громад (не волості) зі застережен-ням, що права дотеперішніх ужитковців не бу-дуть зменшені. Новоповстала волость має пра-во уживати льокал дотеперішньої громади у своїм осідку за відповідною винагородою в користь громади, яку на випадок браку по-розуміння устійнить повітовий виділ. Ліквіда-

НАИБІЛЬША УКРАЇНСЬКА КООПЕРАТИВНА

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“

ЛВІВ, РИНОК 10.

ВИКОНУЄ В НАЙКОРОТШОМУ ЧАСІ І НАИДЕШЕВШЕ ТВОРИ, БРОШУРИ, АФІШІ, ЧАСОПИСИ ТА ВСІЯКІ ІНШІ ДРУКИ.

Присилайте передплату та приєднуйте Передплатників.

Бібліографічні мандрування.

Псалтир Іпатія Потія з архіва Евре.

Під час останніх моїх розшуків у провінційних французьких архівах я натрапив на книгу, яка певно зацікавить українських бібліофілів; це славянський псалтир, що належав славянському українському церковному діячеві Іпатію Потієві (1541—1613), спершу видатному магнатові й сенаторові, потім єпископові володимирсько-берестейському й нарешті, від 1600 р. київському уніятському митрополитові, одному з найстарших, і скажемо: одному з найменш кудних наших полемістів 16 і 17 віку.

Евре (Evreux) старовинне місто Нормандії, сьогодні невелике департаментське містечко, має яких 20.000 мешканців і знаходиться в 100 км. від Парижа. Департаментський архів сильно збагатився під час революції, коли до нього перенесли папери, які вдалося врятувати від розбещеної черні, що палила замки й монастирі. Під час відділення церкви від держави (1905) в архів перенесли також і бібліотеку, вельми багату, єпископства. Звідси я дістався до архіву цікавий для нас бібліографічний унікум.

Є це грубий том in 4°, в пергаментній оправі, окрашений золотими малюнками в стилі арабески. Видрукували цей псалтир у 1593 р. в друкарні Мамоничів у Вільні, де, не забуваймо, Потій має свій митрополичий осідок. Книга має на маргінесах та в інших чистих місцях рукописні записки невідомої нам особи.

На обгортці читаємо:

III-mo ac R-mo D-o Iacobo Davy de Perrons D. F. Ep^{us} Ebroicensi in Normandia in perpetuum officiorum suorum memoriam Adamus Hypatheii Episcopus Ruthenus Vladimiriensis Brestensisque ritus graeci obtulit.

Ex libris свідчить, що примірник належав також монастиреві S. Taurini Ebro Ord. S. Benedicti.

На останній сторінці псалтиря латинська примітка невідомої особи: Impressum in Civitate Vilna, Magni Ducatus Lithuaniae anno quem Rutheni numerant a condito orbe 7701. Redemptione autem Generis humani 1593 novembri 30 die.

Хтож був цей приятель Потія, якому він подарував свій псалтир? Дю Перрон це знаменитий французький церковний діяч і письменник часів Генріха IV*, від якого він дістав абдикацію з протестантської церкви, а це як відомо, було початком династії Бурбонів. Єпископом в Евре Дю Перрон став у 1604 р., потім був кардиналом у Римі й нарешті „Великим Сповідником Франції“.

Коли й при яких умовах Потій подарував французькому прелатові свій псалтир? на це документально відповісти покищо не можна. Можливі лише гіпотези. Бачимо такі дві: або Дю Перрон зустрівся в Римі з Потієм, або вони були знайомі посередньо через якогось єзуїта (Дю Перрон піддержував завжди чин Ісуса), що мешкав на наших землях. Щодо часу подарунку, то це мабуть могло статися десь при кінці XVI в., після Берестейської Унії, коли у західно-європейських прелатів зросло зацікавлення греко-католицьким обрядом.

Ілько Боршак.

* Невідомі його твори в доці в Національній Бібліотечі у Парижі, № 3474, 3454, 3491.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїх дентистичних заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС. 106 2—3

— Ліквідація гімназій. Міністерство освіти рішило, що нові 4-класові гімназії мають складатися з вісьмох відділів, по два для кожної класи. Гімназії, які не будуть мати двох відділів у кожній класі, будуть зліквідовані, перш усього там, де на терені одного повіту є кілька гімназій, а не мають достаточного числа учнів, щоб заповнити два відділи. Ліквідація в Галичині розпочнеться з початком нового шкільного року. Крім того будуть зліквідовані вчительські семінарії в цій державі.

— Страйк цегельних робітників вибух з днем 1. с. м. у Львові наслідком неправильної виплати зарплати деякими фірмами. Якщо страйк затягнеться, будуть припинені всі будови в місті.

— До чого воно доходить. Радницькі часописи розписуються широко про „ганебну подію“ в с. Малий Курган на Україні. Серед безбожницької нагинки на це село, що перевернула горілом усе його життя, вирішило 38 вірних батьківських віри селян в тієї оселі наложити на себе спільно руки. Далі цього війшли вони всі в одній хаті, в якій сходилися потайки на молитви, підпалили її з чотирьох боків і співаючи серця юного псалми та заохочуючи себе „Йдемо до Бога“ — загинули всі, поки прийшли пожежники. Цей свідомий акт розпуки й трагедії злоякої комуністичної селянської глибоко-релігійної душі вважає більшовицька преса черговим виявом буржуазних елементів...

— Українські радіо-програми в Нью-Йорку. Зі станції WABC, приналежної до Коломбін Бродкестинг Систем, виступив 15. м. м. перший раз спеціально задля цього організований Український Хор проф. Ол. Кошиця, зложений з 20 членів. Відспівано 5 пісень, починаючи від частини хору косарів з опери „Запорожець за Дунаєм“ словами: „Рідний край ми споминаєм“, опісля пішов незнаний дотепер ширший публіци „Могіла“, далі „Гей орав мужик край дорож“, „Гей на горі там менші живуть“ і „Врочає“.

Чи Ви стали вже членом Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові? Місячна вкладка 50 сот.!

на“. Управитель радіо-станції дуже совісно й уміло зясував по англійськи змагання українського народу і характеристику кожної пісні, яка мала бути виведена. Дальші програми хору Кошиця ідуть з цієї самої радіо-станції кожної суботи, але лише через чверть години. Тому, що ця радіо-станція є сильна, українську програму можуть чути всі українці, що заселяють Злучені Держави, крім хіба тих, що поселились на далеких Вестах. — В неділю, як звичайно, відбувалася в год. 8.30 рано зі станції WOV радіо-програма Сурми, в якій між ін. проголошено зазив до належної оцінки першої вищої української школи в Стенфорд, до послання до неї українських дітей, що покінчили народну школу і до надсилання привітів для Пропам'ятної Книги, яка буде видана незабаром для звешчення свята отворення школи в дні 4-го вересня ц. р. Чергові промови в цій справі будуть іти в дальших радіо-програмах Сурми.

— Хто виграв? В минулому тижніні будівельної позички впали виграні на такі числа: 250.000 зол. на ч. 48967. 50.000 зол. на ч. 406885. 10.000 зол. на ч. 427249 422888 305875 845421 480338 607491 311614 133728 444788 204348.

— Прогулькові потяги зі Львова. Окружна дирекція залізниць у Львові висилає з неділю, 6. с. м. два прогулькові потяги: до Заліщик і Сянока. Білет до Заліщик (геть і назад) коштує 13.60 зол., до Сянока 8.60 зол.

— Люди чи шакалі? Похоронна фірма Здон має свою „слззу“ у Львові. Заняті в неї караваніри стали героями, про яких говорено в цілому місті. Сензаційними оповіданнями занялася врешті поліція і ствердила речі, які свідчать про нечуване здеморалізування та злициня деяких службовців тієї фірми. Два з них, Теодор Руй і Базилі Потурай призналися, що ограбили тіло проф. Г. перед зложенням в домовину. Зняли з нього чорну маринарку та стягнули з руки золотий перстень, який продали опісля за 27 зол. Ковжана чутка, що Руй

НАГЛЯД СУД У ПІНСЬКУ.

У Пінську станули перед наглядом судом два селяни, а саме: Андрій Пашкевич і Григорій Бастинєць під замігом вбивства Володимира Караса на тлі політичних порухів. Одноразово підс. А. Пашкевича судять за шпигунство на користь одної з сусідніх держав. Підсудним грозить кара смерті.

відравав трупові палець з перстеном. Крім того стверджено, що Руй і Потурай, вкладаючи в домовину тіло одного шевця, вкрали з його одягу 35 зол. Дальше виявилось, що Руй та його товариш Фалєвич після похорону слуги Павлини Кушинської, яку поховали своїм коштом П. кривняки, виставили свідцтво, що ніби то вони поховали її своїм коштом і на підставі того свідцтва дістали від Каси Хорих 55 зол. як зворот коштів, які опісля разом пропили. Виступи тієї фірми проти українського похоронного підприємства „Харіс“ ще у свіжій пам'яті українського громадянства.

— Краєва хроніка. В селі Станіславчику пов. Перемиський дентистичний технік Іа. Голишевський, літ 20, убив під час сварки 30-літнього господаря Андрія Скупницького, поколовши його ножем. — На залізничному шляху коло Зимної Води під Львовом найшли трупа Фр. Панкевича з осаді Кальтасер, що випав мабуть із потягу в часі їзди. — Купця Йонаса Егіта в Бориславі обікрали на 2.500 зол. готівкою та 220 доларів біжутерією. — В Коломиї арештували Ант. Бартошевича з Товщева пов. Сокаля за влом до костела Єзуїтів, де розбив дві скарбонки. Арештовано теж Мик. Охонького з Королівки, що пускав в обіг фальшиві монети.

— Страшна експлозія в готелі. В Брі моравському велике вражіння викликала сильна експлозія в європейському готелі, що знаходиться в центрі міста. Сила вибуху була така велика, що не тільки розсадила одну готельову кімнату, але й знищила всі шибки та виставові вікна довкола. Поліція ствердила, що вибух був ділом одного безробітного урядника, який наслідком нещасливої любови та меланхолії відбрав собі життя при допомозі вибухового матеріалу, мабуть експанту. Крім нього загинула ще якась жінка з дитиною.

— Вбивають жінок. Минулої неділі викрито в Німеччині два випадки вбивства жінок на сексуальному підкладі. Під місцевістю Штукенброк найшли трупа 30-літньої жінки, яку після знасилування отроєно. У Вільгельмсбурзі через подібних обставин убито 19-літню дівчину, яку найшли з зав'язаними руками.

— Клопіт з кавою. Планатори кави з бразильської провінції Сан Паулю звернулися до уряду, з заявою, що хотять викопати і знищити 1 мільярд 300 мільонів кавових корців, щоб зменшити запаси кави та підняти її ціну. Уряд покищо вагається, чи на то згодиться, бо виконання плану коштувало би кільканадцять мільонів доларів.

— Продали хмародер майже за безцін. При 42 вулиці в Нью-Йорку, в околиці станції Гренд Сетрал, від кількох літ почали будувати хмародери найбільшого типу. Майже напроти станції побудували перед трьома літами хмародер, звислий під іменем Лінколіна Виллінг, високий на 53 поверхи. Він коштував 27 мільонів дол. Недавно пішов цей будинок на ліценцію і його купив віцепрезидент Чейза Нешенел банку за висоту першого мортгеджу, (інтабульованої позички), отже за ціну 4.750.000 дол. Всі інші позички, у висоті разом на 15 мільонів, пропали. Щоби відчитати все, що обіймає будинок разом з обстановкою до нього приналежності, збрало судовому урядовцеві годину часу. Присутних на ліценції було біля 200 осіб, а ліцентувало лише двох. Найнижча ціна була 3.200.000. Це найкоштовніший дотепер ньюйоркський будинок, проданий на прилюдній ліценції.

— 40-літні жінки не небезпечні. Румунське міністерство суспільної опіки видало розпорядок, що у всіх ресторанах, каварнях, молочарнях і цукорнях жінки, що ходять коло гостей мусять мати скінчених 40 літ. Цей розпорядок має на меті перешкодити деморалізації, яка шириться через молодих жінок із мужчинами. Цікаво, що в такій суворій на закони країні як Англія, що в усіх готелях і ресторанах кельнерками є саме молоді дівчата. Румунські молоді кельнерки будуть мусіти тепер бавити дома діти і післати на своє місце своїх мам.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

3 театру.

Міський Великий Театр: „ЕГИПЕТСЬКА ПШЕНИЦЯ“, п'єса на 3 дії М. Ясножівської-Павлівської. (Трупа краківського театру.)

Египетська пшениця це те невимірне зерно, яке знайдене у саркофагах фараонів не загратило досі, як кажуть, своєї родючої сили. Таку постичну назву нашла авторка (дуже талановита поетка), для замужньої жінки, що признана безплідною чоловіком і лікарями, параз, після 20 літ подружжя, стає матір'ю.

Бачимо перед собою живі типи модерної молодої жінки, закоханої у танку та поезії; бізнесмена, що найскладніші питання подружжя та еротичного життя зводять до таких практичних справ як спадщина та гігієна; палкого меланхолійного грузина, і всіх їх 20 літ пізніше разом із новим 20-літнім героєм, що суперником свого батька. Численні дискусії та міркування не шкодять цій п'єсі ні трохи; вони тільки підтримують інтелектуальним діяльним жваву акцію, що не слабше ні на хвилину. Боротьба жінки у небезпечній віці за право кохати зображена тут на цікавими, небанальними прикладами. Сучасна, добре написана п'єса з акторами-мистцями.

СПОРТ.

Тернопіль: КРЕСИ — ПОДІЛЛЯ 0:1 (0:0).

В неділю 30. липня відбулося в Тернополі змагання між мистецтво В-класів з фактичними і досі ніким непереможеним мистецтвом в цій сезоні та претендентом до А-класів, командою „Креси“ з одної, і У.С.Т. „Поділля“ з другої сторони. „Креси“ — дружина досі дуже добра під кожним оглядом, про що найкраще свідчить може недавня перемога над золотівською „Ягінною“, зіграна цим разом з гри-м'я переможено.

Гру розпочинає „Поділля“ і вже в першій атаці загрожують покласти противників, однак прекрасна його оборона ліквідує небезпеку. Гра від того моменту йде „фер“ зі змінним шквотом. Противники при кожній атаці стріляють і то цілком у ворота, на що воротар „Поділля“ Качмарчук відповідає прекрасною обороною та вилапуванням м'яча. Публика рясними оплесками дякує воротареві, що додає охоти цілій українській дружині. Половина 0:0, а не на тернопільські відносини дуже добрий вислід.

У другій половині „Поділля“ опершує грає легко де-фензивно, однак охота вилучити та побороти такого грізного противника бере верх. Поміч, що грали цим разом без амбіту, передає м'яч до лівого лучника Завадовича, який, не думаючи довго, б'є „віконце“ і стріляє із другої половини перші в рішучий ворота. Цим разом воротар „Креси“ (ліговий воротар „Лехії“ Зборовський) мусів скані-тулювати. Гра відтепер набирає ще більш на темпі, про-тивники за всяку ціну стараються бодалі ремісувати. В 70-й хвилині судді дають варного до „Поділля“, якого Кач-марчук боронить просто бравауро. Противники тут залом-люються і хоч переводить ще кілька атаків, то ліквідує їх оборона з Бережанцем на чолі.

Судді п. Брум добрий. Видців, як на такий цікавий матч, мало, бо около 300.

Накінєць багатів дружині, щобі заведі так жер-твенно та амбітно грали, а тоді і найгірший проти-ник — чого доказали останні змагання — перестав бути грішним.

З успіхів У. С. Т. „Скала“ в Мостиськах.

Осиги У.С.Т. „Скала“ в Мостиськах у змаганнях за мистецтво Ц-клас. перемисської округи такі: 15/VI. Скала — Югшєнка (Мостиська) 1:0. 29/VI. Скала — Югшєнка 3:0 (реванш). 2/VII. Скала — А.К.С. (Перемішля) 4:1. 9/VII. Скала — Чувай (Мостиська) 3:0. 16/VII. Скала — Орел (Перемішля) 2:1. Товариські: Скала — Софія (Судова Вишня) 6:1.

По цих змаганнях опинилась „Скала“ на другому місці в таблиці, добуваючи 15 пунктів при відношенні во-

ріт 28:7, підчас коли К.О. „Почта“, яка є на першому місці, має також 15 пунктів, а тільки відношення во-ріт 21:7. Про перше місце, і ахід до В-класу рішати змагання в „Почтою“.

Для в. вересня, в дані десятилітній змагання „Львів“, відбудуться мичеві змагання між „Осавою“ і „Дж-жиною „Україна“ (Львів) в Мостиськах. В цей день бу-дуть мати Мостиська дообранку спортову атракцію.

Чернівці: ДОВБУШ — РОБІТНИКИ 3:0.

В Чернівцях стрінулися мич. поділі на грици „Довбуш“ — Робітники у приятельській грі. Довбуш знову заслужено 3:0.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

С. Ситиник: ФАТА МОРГАНА — невикінчені стрі- ки на свято матері. 1933. Стор. 40. 16^я.

Д-р М. Михолаєвич: НАРОДИНИ НОВОГО ЛЮД- СТВА. Світова історія. VIII, частина. Яворів, липень-серпень 1933. Вид-во „Самоосвіта“. Стор. 48. 16^я.

В. Вільшанецька: ВІЙНА. Вид-во „Веселка“. Кни- гозбірня школярика. Стор. 16. Форм. 16^я.

В. Жуковська: МАТИ, священний образок на 36 дії. Вид-во „Веселка“. Книгозбірня школярика ч. 3. Ст. 16. Форм. 16^я.

Галина Орліана: СОЛОМ'ЯНИЙ БИЧОК, казка-чка на 4 дії для дітей. Вид-во „Веселка“. Книгозбірня шко- лярика ч. 4. Стор. 16. Форм. 16^я.

Іларіон Свєтшчський: РІЗДВО ХРИСТОВЕ В ПО- ХОДІ ВІКІВ. (Історія літературної теми і форми). Львів, 1933. Збірня Національного Музею у Львові. Прегатри і цінне видання. Стор. 184. Форм. 8^я.

БОРЦІ ЗА ВОЛЮ. Оповідання з бурсько-англій- ської війни. Львів, серпень 1933. Вид-во „Самоосвіта“. Стор. 32. 16^я.

МАЛПА Я ЗАЯЩЬ, казочки для дітей. Львів 1932. Книгозбірня Школярика. Стор. 16. Форм. 16^я.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Сереза, 2. серпня год. 8. веч. „Романс“.

Виступ Ю. Остервік.

Четвер, 3. серпня год. 8. веч. „Що ли- ше бажаєте“. Гост. виступить Ганка Ор- довіна.

Театр Ріжнородностей.

Театр нечиний з причини фєрії.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. П. і Ш. часть

Ціна 3— золотих — без пересилки

Кіна.

АДРІЯ: „Демон смерти“.

АПОЛЬО: „Валєнє з Каєна“.

АТЛАНТИК нечинє до 15. серпня ц. р.

КАСІНО: „В подружїї неволі“.

КОПЕРНИК: „Тамний дїм“.

МАРУСЕНЬКА: „Тамний дїм“.

МІРАЖ: „Бічна вулиця“.

МІЗА: „Чужим віллям цілувати“.

ПАЛЯС: „Моя дружина — авантю- ристка“.

ПАН: „Муж з уваи“ і „Побіда“.

ПАСАЖ: „Лазєць без голови“.

СТИЛЕВЕ нечинє з привоєду рекон- струкції.

ХИМЕРА: „Жінка без майбутности“.

УТИХА: „Дїна з гір“ та „Рєвіа“.

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французьк. Мови М. Руд- ницького. — Ціна 3— зол., з почт. пересилкою 4— зол.

Закордонне радіо.

Сереза, 2. серпня 1933.

Штрасбург (345.2) 20.45 Симфонічний концерт, Лїяціг (389.6) 20.00 Операва музика; Біагород (429.7) 20.40 Опера; Рим (441.2) 20.45 Оперетка; Брюсєль (509.3) 21.00 Концерт; Рига (525) 19.30 Концерт, Харків (937.5) 9.00, 13.50, 18.20, 19.20 Концерт; 16.30 Грамофон; Давєнтрї (1554.4) 15.15 Концерт; Пльверзум (1575) 12.55 Концерт.

Четвер, 3. серпня 1933.

Міаєво (331.4) 20.30 „Оповідання Гоф- мана“ опера; Гельсінгфорс (368.1) 19.05 Гра на скрипці; Стокгольм (435.4) 20.00 Концерт; Відєнь (515.1) 21.00 Симфоніч- ний концерт; Рига (525) 19.30 Симфоніч- ний концерт; Харків (937.5) 9.00, 15.00, 18.30 Концерт; 10.00 Музика; 13.50 Гра- мофон; Давєнтрї (1554.4) 21.35 Концерт; Париж (1724.1) 16.45 Фєстїваль; 21.00 Опе- ретка; Пльверзум (1575) 17.20, 18.40 Лег- ка музика.

Поширюйте „Діло“.

Львівське радіо.

Сереза, 2. серпня 1933.

7.00—7.55 Ран. програма; 12.05—13.00, 18.25, 17.15, 19.40, 21.10 Трансмїсія з Вар- шави; 15.10 Слєва рєрум; 15.15, 16.00, 16.45, 19.05, 22.40 Грамофон; 15.25 Госпо- дарський комунікат; 15.35 Збїжєва бїржа; 17.00 Відчит; 19.20 Всєчїна; 21.00 Радіо- дітям.

Четвер, 3. серпня 1933.

7.00—7.55 Ран. програма; 12.05, 17.00, 19.40 Трансмїсія з Варшави; 15.10 Слєва рєрум; 15.15, 15.50, 22.40 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Збїжєва бїржа; 16.00 Програма для дїтєй; 16.30 Музичний буквар; 19.00 Спїв; 19.20 Всє- чїна.

ВЛІСН

на рік 1933/34 до ново- часної річної школи кроє і шиття та домашнього господарства приймє МА- РІЯ ПІСАРСЬКА, ЛЬВІВ, СТАШЦА 8. ІІ 88 2-5

БІРЖА.

ДОЛЯР.

У вїсторєк, 1. серпня філія Польського Банку у Львові устїяє курс долєра на 6.44 зол. На чорній бїржі плачено по 6.46 зол. за долєр. Тєндєнція зніжжєва.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслєсоєз“ платив коопєративам дїя 1. 8: масло 290 зол., молоко 17 сот., сме- тана 90 сот., яєцє 2.60 зол. за кону. Тєн- дєнція на масло, сметану і яєцє удєрж- на, на молоко слаба.

ЗБІЖЄ.

За 100 кг. льоко ст. вад. парїтєс 200 км. Цїни ринк.

	від	до
Пшєниця двїрська	28—	28.50
Пшєниця збїрна	27—	27.50
Жїто одностїлє	18—	18.25
Жїто збїрнє	17.50	17.75
Ячмїнь двїр. одностїлий	14—	14.50
Ячмїнь на мєлєво	13—	13.50
Овес галїцїйський	11.50	12—
Овес замолїйський	10.50	11—
Овес збїрний	9—	9.50
Кукурудза крєва	17—	18—
Барабола прємїєс.	2.50	3—
Фасоля біла	18—	20—
Фасоля колїрова	13—	14.50
Фасоля крас. (з мїшк.)	16—	16—
Горєх пів-Вїкторїя	27—	29—
Горєх полєвий	20—	22.50
Бобїя	10—	10.50
Вїка чорна	9.50	10—
Вїка сїра	8—	8.50
Сїно солєдке прєсов.	6.50	7—
Солома прєсована	4.50	5—
Грєчка	13.50	14—
Льон	38—	40—
Лубїна сїний	8.75	9.25
Вїсїяки житїї	6—	6.25
Вїсїяки пшєнїчїї	8.25	8.50
Пшєно	5.8—	5.9—
Прєсо крєвє	28—	29—
Макухи лєнїї	17—	18—
Конїюшина чєрв. за.	85—	90—
Мак сїний	180—	190—
Мак сївий	160—	170—

100 кг. льоко Львів

	від	до
Пшєниця двїрська	29.50	30—
Пшєниця збїрна	27.50	28—
Жїто одностїлє	20—	20.25
Жїто збїрнє	19.50	19.75
Ячмїнь на мєлєво	14.25	14.50
Овес двїрський	14—	14.50
Овес двїрський замолє.	12—	12.50
Овес збїрний	10.50	11—
Мука пшєн. лєксєсова	60.50	61—
Мука пшєн. 65 проц.	55.50	56—
Мука житїя тїп уряд.	35.50	39—
Вїсїяки житїї	6.25	6.50
Вїсїяки пшєнїчїї	9—	9—
Крупї ячмїнїї грєбшїї	28—	30—
Пшєно ч. 1	38—	40—
Пєндєк ч. 10	28—	30.50
Сїно солєдке кр. пр.	7.50	8—

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповїдає.

УЧЕНИКА на станцію прїєму. — Ос- трєвська, Львів, Вірменська 3. Нар. Дє- 60 3-4

МОРЕЛІ ВІБІРНІ 15 золотих, МОРЕЛ ДІЧКИ 11 золотих, п'ятикїлєсє оєм- лєння, оємлєчєно за пїєслєдєлатєю аємєлє „Сахорєвич“, Замїєчїєн. 85 4-5

ПОВЕРХОВИЙ дїм новий, двє тїсїєчє золотих комірєн, цїна 18.000, потрєбуєтєся довєк 12.000 на 15 лїт, готїєнка 6.000 змї- тїх — Ієнат, Куркова 24. 110 1-4

ПОКІЙ для 1—2 осїб. Комфорт, слєдє- ця Лїчаків зарєз до вїнаїєму. Відєж. Лє- чаків 82/І. 111 1-4

КОТРА інтєлїгєнтна панїна (мат. тїлєчє- щї студ. учїт.) нїжєна, вєсєлєю аємєлє, мє- тєріалєю нєзалежєна, рїшїтєся аємєлє- тї з мушїєною вїльєною званїєю на тєдї (матрїмонїєвїєна цїлє), будє лєкшїї сєрїєзуєтєся пїсьмєм під „Єскулєж“ з Адмїнїстрєції. 112 1-4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповїдає.

КОНКУРС.

Т-во „Дєшєва Кухнїя“ в Перемїшлї в лєсїєнїє Бурсї ім. о. Могїлїєвїєнського і Перемїшлї вул. Ієвєшкєвїєнчє рєалїєзєчє ер- сїм конкурс на прїєняття учєнїєк з Бурсї на рік 1933/34, на такїх умовїєх: 1) мїєсїєчна оємлатє 35 зол., яку мїєжє частїєною скєлєдатї з натурєлєлєх (нєзлє- шє на квєоту 20 зол.); 2) кожєного кандїдєтє прїємїєтєся дїф- вїтїєною зчїєною дїєсєя адїєсїєновїє оєм- лєльно умовїє мїж батїєком (опїкуєном) і Бурсї; 3) зголєшєнїє прїємїєтєся нїдїєдєстє до 16. серпня ц. р., по тїм часїє тїєлєк і вїнїєтєковїєх вїєпєдєлєх. Зголєшєнїє нїдїє- скєлатї на рєкїє голови адє. м-рє С. Ієвє- рєдїєковїєго і Перемїшлї, вул. Кєстїєвїєн- ськєй 3. За Відїєлє Т-ва „Дєшєва Кухнїя“ у- прєаву Бурсї ім. о. Могїлїєвїєнського м-р С. Нєпрєцькїй голови м-р. о. Ієвє- 101 нєчєко сєкрєтар м-р

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстів і 8 шпальт оголошень.

Дрібні оголошення від слова:

	жєтрїєжїєнїєвїєнїє нє	кушїєно, прєдєжє, вїєнєжє і т. п.	шукєжєчїє прєдїї	слова товєстїєк друкєм подїєжїєлєю.	Остання сторїєнка 1/1	1/2	1/4	1/8
1 мм. одностїпальтовий або вєго мїєсєє в руб- рїєчїє оголошєнїє	зєл. 0.15	0.40	0.45	0.08	190—	20—	110—	60—
1 „ одностїпальтовий надїєскєлєє і нєзрєдїєжєє	0.40	0.45	0.55					
1 „ „ в текстіє і нєовїєнїєках	0.45							
1 „ „ на першїєй сторїєчїє	0.55							

За рєдєкцїєю відповїєлєє Олєксїєдєр Кєстїєв. Вїєлєє Вїєдєвїєнчє Спїєжє „Дїло“. З лєукаємїє Вїєлє Спїєжє „Дїло“, Львів, Рїємїє 16